

Canigó, versions

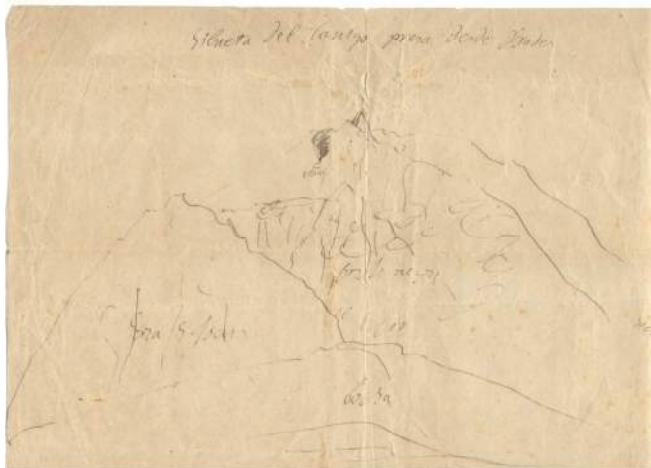
Sala de Plens, Can Dachs
Plaça Verdaguer, núm. 1
Del 14 al 22 de maig
Diàriament de 10 a 14h

L'exposició reuneix tres elements que cada un parla per ell mateix i l'únic nexa que tenen en comú és *Canigó*, ja sigui muntanya, el poema o el mite.

Silueta del Canigó presa des de Prades (1885)

Croquis realitzat per Jacint Verdaguer del perfil de la muntanya del Canigó vista des de Prada de Conflent i una carta autògrafa del poeta adreçada a Domènec i Montaner.

Els documents provenen del fons de la Casa Museu Lluís Domènec i Montaner de Canet de Mar.

Josep M. Domingo « Verdaguer i Domènec i Montaner.

A propòsit d'uns inèdits verdaguerians de la Casa Museu Domènec i Montaner»

Can I go to Canigó(2009)

Quadre de tècnica mixta de **Pascal Comelade**, músic i artista rossellonès. La peça prové del fons particular de l'artista.

Es tracta d'un gran collage fet el 2009 i que representa el vessant del Canigó vist des del poble de Vernet (el Conflent). Aquesta vista, que és la de la postal oficial de Vernet, va ser aprofitada tal qual per al bitllet de banc de 500 pessetes editat per l'estat espanyol el 1971 (bitllet dedicat a Jacint Verdaguer).

A dalt i a l'esquerra del quadre hi ha una relació directa amb Verdaguer: una escena de batalla èpica (el Conflent, bressol de Catalunya), el seu retrat amb barretina i uns quants versos del "Canigó" que parlen de la

Comalada (aquest riu del Canigó que baixa cap al Vallespir): igual que la majoria dels topònims del nord, el meu cognom va ser francesitzat el segle XIX ("Comalada" = "Comelade").

A dalt a la dreta hi ha una relació de la primera ascensió al Canigó en bicicleta, el 6 de juliol de 1901, pels senyors Dalbiez i Verges de Perpinyà. A sota, el poema "Les Gorges", darrer poema escrit per Joan Salvat Papasseit, a Vernet, el 23 d'agost de 1923.

Tota la part de baix del quadre l'ocupen anècdotes relacionades amb Vernet, poble de la família materna de Comelade: les visites i sojorns de Nabokov (que venia a cercar-hi escarabats), del violinista Paganini, de Salvador Dalí (que hi vingué amb el surrealista René Crevel, Eluard i Gala), l'accident de cotxe de l'escultor rossellonès Arístides Maillol, el camell ofert a Vernet pel Paixà del Caire i aconduït pel besavi de l'artista que era jardiner municipal...

Vernet havia estat una estació balneària molt de moda fins a les terribles inundacions de 1940, que ho van destruir tot (tret del casino, de 2 hotels i del quiosc de música).

[Can I go to Canigó?](#)

El verbívor Enric Gomà ens envia una notícia extraordinària de l'exposició de Paisatges de Ceret que es pot veure al Museu de Ceret. Hi ha un quadre de Pascal Comelade amb un títol excels: "Can I go to Canigó?". Naturalment, Comelade és conscient que agermana Verdaguer amb, per exemple, Gilbert O'Sullivan i la seva cançó "Can I go?" En el darrer fòrum estival us proposem que trobeu topònims que es puguin desocmpondre d'una manera similar a aquest Canigó bilingüe. El missatge més destacat rebrà un exemplar d'una veritable exquisidesa en la creació de la qual el mateix Enric Gomà està involucrat: l'edició aranesa de *Caçaires de paraules (en a Val d'Aran)* damb Roger de Gràcia, per gentilesa de Pagès Editors.

<http://www.vilaweb.cat/www/capde7mana/forum?id=3615248>

Canigó 125 veus (2011)

Vídeo que recull la lectura polifònica completa de **Canigó 125 Veus**

La lectura de Canigó 125 Veus està circulant de manera virtual per Youtube des del 20 de gener i es clourà el 26 de maig amb el tall número 125 llegit per Moisès Broggi.

[Canigó 125 Veus](#)